

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1085

30.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatverksamhet: SA:s tradition och anda

Del 8

II. ANDAN I SA DEN POLITISKA SOLDATENS 10 BUDORD

Att anamma en tradition och förverkliga dess meningsfulla - även organisatoriska - tillämpning och förverkligande är viktigt. Men allt detta får inte förbli ett blekt mentalt spel och en pappersidé: För att bli historiskt kraftfull måste den inre attityd tillföras utan vilken ingenting blir vitalt.

För nationalsocialismen - det påpekades i förordet - är soldatlivet inte bara en viktig del av den naturliga uppdelningen av den nationella gemenskapen och, i tider av kamp, en militant organisationsform för militanta nationalsocialister; soldatlivet är en etisk princip, en livsinställning som ställer mycket konkreta krav på militanten så att han kan åstadkomma det som partiet förväntar sig av sin Sturm-Abteilung!

Dessa krav sammanfattades sommaren 1977 som "Den politiske soldatens tio budord" och har sedan dess blivit fullständigt accepterade i vårt samhälle. De var inte dogmatiska regler som uppfanns godtyckligt - de kom från den rika erfarenheten och livsinställningen hos politiska soldater under såväl stridsperioden som efterkrigsperioden - och de byggde på SA-kämparnas erfarenheter och

äventyr såväl som på aktivisterna under den "långa natten" och framför allt på de nationella ungdomsrörelserna. Nästan åtta år har gått sedan dess - långa år av bitter kamp, motgångar, försakelser och uppoffringar, förföljelse, förbud och förtryck, men också av genombrottet till en enhetlig, landsomfattande och fungerande rörelse. De "tio budorden" fanns kvar och fångade allt fler nya Brun skjorta soldater - inget fick utelämnas, inget fick läggas till. De var och är inte abstrakta trosföreställningar, livsfrämmande moralbegrepp, ouppnåeliga krav - de föddes ur kämpens direkta erfarenhet, ur hans insikt om kampens nödvändighet, de har bevisat sig i livet och utgör därför livsgrunden för våra politiska soldater:

TRO!
FÖLJ!
KAMP!
VAR SANNA!
VAR KOMRADELIG!
ARBETA MED DIG SJÄLV!
VAR DISKREET!
VAR TAPPER!
VAR STOLT!
VAR MERCILESS!

Dessa tio budord är nära besläktade med varandra, går in i varandra, kompletterar varandra, hänvisar till varandra. De tre första budorden "Tro! Lyd! Kämpa!" är huvudkraven från vilka alla de andra härrör - de tillämpades redan i samma formulering på brunskjortorna i det historiska SA!

Men på det hela taget har dessa tio budord vuxit fram ur vår kamp för den nya generationen nationalsocialister och har också bevisat sig själva i denna kamp - de är inte en blek kopia av det förflutna utan verkligheten i det nuvarande livet.

Sedan åtta år tillbaka finns det ett nytt SA igen - den "politiska soldatens 10 budord" är dess grundläggande lag, som formar och formar de nya brunskjortornas liv. I en sådan tid utvecklas redan en egen tradition, som aldrig kan vara en imitation av tidigare tält, även om den faller tillbaka på gamla former och fortsätter det förflutnas kamp i dess väsentliga och varaktiga aspekter. Därför hoppas jag att dessa "TIO BUDORD FÖR DEN POLITISKE SOLDATEN" kommer att framstå för det frågande ögat hos framtida generationer av nationalsocialister SOM EN NY, SOM EN TIONDE ASPEKT AV SA:s TRADITION - som ett inre bidrag till den oändliga kampen för vårt folks framtid och utveckling, precis som metoderna för att övervinna det nazistiska förbudet förhoppningsvis en dag kan bli vårt yttre bidrag i brunskjortornas ärorika arméhistoria!

TRO!

Tron är vårt levebröd!

Kan man verkligen kräva tro - är det inte snarare så att förmågan att tro till stor del undandrar sig mänsklig viljekraft, att man får eller förlorar tron på något helt oberoende av om man vill det eller inte?

I själva verket kan och bör man inte "tro" på den nationalsocialistiska idén - den är varken religion eller ideologi; den lär ingenting, som man mer eller mindre godtyckligt bara måste tro på:

Nationalsocialism är helt enkelt erkännandet av människans biologiska natur och syfte i sin omgivning och den idealistiska beslutsamheten att arbeta för att förverkliga en naturlig ordning snarare än bara för bekvämligheten och välbefinnandet i sitt eget lilla liv. För att kunna kämpa för en sådan ny ordning organiserar sig nationalsocialisterna i ett nationalsocialistiskt parti. Och detta parti kräver av varje partimedlem - men särskilt av sina politiska soldater - en trefaldig tro: tro på partiet, tro på sina kamrater och tro på sig själv! Och denna krävda tro är på alla sätt en fråga om vilja, för det är inte en handling av att "hålla för sant" utan beslutet att lita på! Budet "Tro!" kräver inte att några ideologiska eller andra påståenden skall vara sanna, det kräver av den politiske soldaten att han inte längre ser sitt livs centrum i förverkligandet av självständiga förhoppningar, utan anförtror detta liv till gemenskapen, från vilken det hämtar mening och värde!

Förtroende för partiet:

Partiet är ett folks organiserade livsvilja; det är den gemenskap som kämpar för den nya ordningen och endast i det och genom det blir denna nya ordning möjlig. Det är därför nationalsocialisten anförtror sitt liv åt det: Han kan ha sina egna idéer om nationalsocialismen i många avseenden - det är till och med bra och rätt - men han kan aldrig ha "rätt" om partiet. Partiet visar vägen, det är nationens förtrupp - bara de som följer det kan därför förverkliga nationen. Det är därför partiet alltid har rätt: inte för att varje enskilt beslut alltid måste vara rätt, utan för att målet är rätt och utan det arbete som organiseras av partiet, utan den kamp som leds av partiet, skulle detta mål aldrig uppnås! Utan partiet sönderfaller nationalsocialismen i otaliga intellektuella cirklar och politiska sekter som förlorar mening och sammanhang. Kampen för att bygga, bevara och vinna det nationalsocialistiska partiet är den heligaste uppgiften i livet för den politiske soldaten - det är bara möjligt om han tror på partiets uppgift, dvs. om han med varje fiber i sitt hjärta och sin vilja förlitar sig på att de nationalsocialistiska arbetarnas och kämparnas gemensamma ansträngning och vilja - förnyad och

vidareförd av varje ny generation - slutligen kommer att vara starkare än det borgerliga systemet, att det kommer att övervinna systemet, upprätta den nya ordningen och därmed säkerställa vårt folks överlevnad och högre utveckling!

Tro på dina kamrater:

Partiet är inte en administrativ mekanism - det är den levande gemenskapen av nationalsocialistiska arbetare, kämpar och ledare och därmed den andliga enheten av alla människor i en nation som strävar tillsammans för det stora målet. Denna enhet omfattar inte bara de nu levande och aktiva partikamraterna - den omfattar de miljontals döda, liksom de kommande generationerna av vår rörelse. Tron på partiet - på behovet av en organiserad förtrupp för nationen - kompletteras därför av tron på kamraterna, på människor som arbetar och kämpar inom ramen för partiet, fyllda av samma mål och med samma hängivenhet! Den egna osjälviskheten, hängivelsen av sitt liv till ett mål som är större än detta liv och överlever det, har sitt värde i sig, för en idealist är alltid en mer behaglig företeelse och lever i slutändan ett lyckligare liv än materialisten; men den får sin verkliga mening först genom förtroendet att ens kamrater står vid ens sida och alltid fortsätter kampen där man själv var tvungen att sluta - vare sig genom sjukdom och död, vare sig genom förföljelse och fängelse eller av andra skäl. Ingenting är förgäves, för det kommer alltid att finnas kamrater som fortsätter, precis som vi fortsätter arbetet och kampen för de kamrater som har kämpat före oss. Vi är aldrig ensamma - inte ens i samvetsfängelsets isolering eller i exilens exil - vi är alltid en del av den levande gemenskap av kamrater som överlever oss och som till slut kommer att förverkliga våra önskningar, mål och strävanden.

Tro på sig själv:

Beslutet att så fullständigt överlämna sig till partiet och gemenskapen, att anförtro dem sitt eget liv, som nu inte längre tjänar en själv utan partiet, är snabbt fattat. För att hålla ut måste man aldrig förlora förtroendet för partiet och för sina kamrater - men inte heller förlora förtroendet för sig själv och sin egen styrka. Den som tror är starkare än han ofta vet själv: han kan uthärda vad som helst, LÄNGE han tror!

FÖLJ!

Lydnad är den stora dygden i vår revolution!

Som den organiserade livsviljan och vår nations förtrupp gör det nationalsocialistiska partiet anspråk på sina partikamraters förtroende. För att kunna uppnå sitt stora mål följs detta dock av kravet på lydnad.- Alla

partikamrater - men särskilt naturligtvis våra politiska soldater - lyder partiet och ingen annan. De gör det utan förbehåll och med all sin kraft - oavsett om de förstår innebörden av en order eller inte, oavsett också om partiets order motsvarar deras egna önskemål eller inte. För den politiska soldaten går lydnadsplikten så långt som till att offra sitt eget liv:

DEN SOM SVÄR VID HAKKORSFLAGGAN HAR INGENTING KVAR SOM FORTFARANDE TILLHÖR HONOM!

En dubbel lydnadsplikt binder den politiske soldaten till den tyska arbetarklassens revolutionära parti:

Som organisationsform för de politiska soldaterna är och förblir Sturm-Abteilung en underavdelning till partiet - den står inte inför partiet som en jämlik partner, politiskt är den ett verktyg för partiet och organisatoriskt är den livsuttrycket för dess politiska soldater. Den som vill uppvigla politiska soldater mot partiet, göra SA till en självständig politisk faktor med själviska politiska idéer, den som vill ställa sig över eller vid sidan av partiet i stället för att lojalt tjäna det och därmed förverkliga Volksgemeinschaft, han är en partifiende! Den politiska soldaten lyder partiet och dess ledare och låter aldrig en kil skjutas in mellan honom och partiet! Men om det uppstår en konflikt inom partiet eller mellan partiet och en av dess underavdelningar, är varje enskild politisk soldat direkt underordnad partiet och dess ledare - då måste och kommer han att vända sig mot sina egna tidigare överordnade och kamrater om det är nödvändigt! Den politiske soldaten är partiets ryggrad - han får aldrig låta sig knäckas eller förledas till partifientliga handlingar. Partiets överlevnad och framgång hänger på honom!

I regel är det dock hans närmaste överordnade som förkroppsligar partiet för den politiske soldaten och vars order han måste utföra till döden. Men partiet kräver aldrig blind lydnad av kadern: **DEN NATIONELLA SOCIALISTEN KOMMER ATT LYDA FÖR ATT VINNA!**

Han kan och bör tänka själv, han har sin egen personliga förståelse av nationalsocialismen och utifrån den bör han komma med förslag och uttrycka idéer. Den överordnade är skyldig att svara på sådana förslag och idéer, antingen att genomföra dem eller att förklara varför de inte är tillämpliga på detta sätt eller nu. Plikten att lyda är dock gränslös och obegränsad - men den politiske soldaten får aldrig känna att han bara är "kanonmat" och inte en kamrat bland kamrater, som konspirerar för den seger som bara tron på partiet, lydnaden mot partiet och kampen för partiet kan leda till!

Den politiske soldat som har intrycket att hans idéer och förslag inte hörsammas tillräckligt eller att fattade beslut strider mot partiets idéer och intressen, vänder

sig först till sin närmaste överordnade och sedan även till högre överordnade inom partiet och SA. Men när ett beslut har fattats och en order har givits, måste den politiske soldaten lyda, då kommer han att anstränga sig med all sin kraft. Då finns det ingen tvekan och inga reservationer längre!

Den högsta auktoriteten för den politiska soldaten är partiledaren! När ledaren har talat är en fråga slutgiltigt avgjord och det kan inte längre råda någon tvekan om partiets allmänna linje!

Endast de som har lärt sig att lyda på detta sätt är lämpliga att själva vara ledare eller underledare:

Endast de som har lärt sig att lyda kommer en dag att kunna ge order!

Den politiske soldaten får inte tolerera disciplinlöshet i alla tänkbara former, varken hos sig själv, hos sina kamrater eller hos någon av sina ledarkamrater. Han är skyldig att rapportera detta så att partiet snabbt och grundligt kan kväva varje degenerering av vår revolutionära kampgemenskap till en borgerlig svinstia!

Nationalsocialistisk: Lär er disciplin! Lyd! Då kommer segern att bli vår!

KAMP!

Kampen är den politiska soldatens syfte i livet!

Tillsammans med tro och lydnad är budordet "Kämpa!" det tredje huvudkravet som partiet ställer på sina brunskjortade soldater - också det som faktiskt tydligast formar hans liv och formar den soldatiska människan. Tro och lydnad - det är vad partiet kräver av alla andra partikamrater, om än inte med samma konsekvens som helt genomsyrar ens eget liv: den enkle partikamraten kommer att uppbåda båda och arbeta för partiet efter sin förmåga på sin plats i denna anda. Men han kommer fortfarande att vara bunden till sitt tidigare liv med många trådar i sin inställning till livet - till sin familj, sitt yrke, sina intressen och vänskapskretsar. Han kommer att försöka använda och tillämpa allt detta för sitt partiarbete, men i slutändan kommer han att förbli mestadels i de normala kanalerna i sitt privatliv.

Den politiske soldaten däremot förstår redan de två första buden som milstolpar på den väg som gör honom till en riddare av den nationalsocialistiska revolutionen, som helt och hållet underordnar sitt privatliv i denna revolutions tjänst. Denna utveckling fullbordas i det tredje kravet, med vilket den politiska soldaten slutligen lämnar sitt tidigare liv bakom sig och bara lever för revolutionen:

Den politiska soldaten i National Socialist Workers' Party är en yrkesrevolutionär. Hans liv är en kamp mot systemet och för den nya ordningen. Denna kamp tar ingen hänsyn till privata intressen och förhoppningar, till familj och vänner, till yrke och position. Den politiska soldaten kämpar för partiets sak utan att ta hänsyn till sig själv - därmed har han redan helt brutit med det härskande systemet, dess ordning, dess lagar och sedvänjor. Allt detta utsätter honom för förföljelse - han tar också på sig det, går igenom fångelserna och är i slutändan beredd att offra allt, till och med sitt eget liv!

Livet för en politisk soldat, en yrkesrevolutionär och riddare av revolutionsorden bör inte föreställas som ett liv av lidande och uppoffringar, även om det kan verka så för en utomstående med sina borgerliga, materialistiska normer:

Denna kamp, denna brytning med den borgerliga världen, detta totala engagemang för den nya ordningen är inte resultatet av en grammatisk plikttröhet präglad av insikt om nödvändigheten; beslutet att leva ett sådant stridbart liv kan inte och är inte beordrat, är inte resultatet av påtryckningar och tvång. Den politiske soldaten ser inte alltid sig själv som ett offerlamm och en tragisk figur. Beroende på sinnesstämning och erfarenhet kan han ibland känna så. Men djupt i sitt hjärta vet han att han inte kan leva på något annat sätt och inte vill leva på något annat sätt. Sturm-Abteilung är inte en godtycklig underavdelning till vilken man kan bli inkallad. Den är förkroppsligandet och den organisatoriska formen av en av de tre människotyper som kännetecknar det nationalsocialistiska arbetarpartiet - soldaten, kämpen!

Han kan bara leva i ett borgerligt system med materialistisk inriktning genom att bekämpa det, annars skulle tomhet, tristess och meningslöshet överväldiga och kväva honom! Det borgerliga systemet kan därför inte erbjuda honom något, inte korrumpiera honom - han är immun mot det, inte främst på grund av ideologisk kunskap, utan på grund av sin känsla för livet. Således finner kämpen meningen med sitt liv och sin lycka endast i kampen, även om detta liv utåt sett verkar olyckligt för den utomstående borgaren. Naturligtvis blir denna kamp meningsfull och överskrider kämpens eget liv först när den är rotad i tron på partiet och genomförandet av dess allmänna linje. Den politiska soldaten kämpar inte för självpåtagna mål och inte bara för sig själv och sin egen sort - han kämpar för partiets seger, som visar honom målet och ger honom konkreta uppgifter genom att definiera partilinjen!

I dagens förbudsperiod är problemet att NSDAP ännu inte har återuppstått som en politisk förtrupp för revolutionen som är kapabel att agera. I historien om

vår nuvarande nationalsocialistiska tankegemenskap samlades därför till en början bara de militanter som bara kunde leva i detta tillstånd genom att kämpa mot det. Sådana människor fann snabbt varandra och kände igen varandra omedelbart. De blev Stormavdelningen, som fortfarande saknar det parti som tillhör den och visar dem vägen. Därför såg de inte sin uppgift i att formulera program och ideologiska utvecklingar - de tog helt enkelt upp kampen i konkreta termer. Och denna kamp kunde bara vara en kamp mot NS-förbudet och för en ny grund för NSDAP. Endast detta nya NSDAP kunde sedan i detalj bestämma den politiska kursen. Som beskrivits i den första delen har denna nya SA under tiden blivit en gemenskap som praktiskt taget ÄR den nationalsocialistiska rörelsen! Idag lyder den politiska soldaten sina överordnade som leder honom i kampen mot NS-förbudet och för den nya grunden för NSDAP; han kämpar enligt den allmänna linje som ges honom av vår gemenskap, som under tiden är den rättmätiga arvtagaren till det gamla partiet och föregångaren till det nya!

VAR SANNA!

Vår heder kallas lojalitet!

Det var det historiska mottot för kämparna i Waffen-SS. I slutändan gäller det alla politiska soldater:

En hedersman - det är den vars handlingar är i harmoni med hans övertygelser och som villigt och pålitligt accepterar och fullgör de skyldigheter och konsekvenser som följer av dem. En sådan man förtjänar respekt i sina medmänniskors ögon, kommer att kunna och tillåtas respektera sig själv och besitter heder. I den framtida nationalsocialistiska folkstaten och i den nationalsocialistiska rörelsen i allmänhet förväntar vi oss att alla som arbetar och kämpar i våra led skall vara hedersmän. Denna heder förvärvas emellertid inte genom ett engångsbeslut, utan endast genom livslång lojalitet mot ens övertygelser och de skyldigheter som följer av dem! Det är därför vår heder kallas lojalitet - det är därför partiet måste kräva av sina politiska soldater, utöver alla andra budord, att de inte förstår sin kamp och sin inställning till livet som ett engångsbeslut som kan återkallas när som helst, utan att de i det ser ett kall, en hedersuppgift som de är skyldiga lojalitet hela livet!

Budet "Var trogen!" garanterar mer än något annat oförstörbarheten hos vår idé och rörelse:

I den första delen påpekades det redan att man kan förbjuda organisationer, men inte idéer och framför allt inte de människor som håller fast vid dessa

idéer och att därför inte förtryck och förbud kan förstöra en rörelse utan bara likgiltighet och resignation hos folket. Våra kamraters lojalitet är dock starkare än förbudslagar och jagar bort varje frestelse till likgiltighet och resignation - och inte bara för några år utan för all framtid: Varje generation av politiska soldater - och vi är nu redan den tredje - bär nationalsocialismen in i framtiden tack vare sin lojalitet mot idén och rörelsen! Den som idag ansluter sig till oss som en 16- eller 18-årig kämpe är själv en bropelare som stöder och möjliggör rörelsens väg under de kommande 50 åren. Och denna lojalitet kommer sedan också att säkra nästa generationsskifte i rätt ögonblick: Den militantes vilja är starkare än borgarnas system! I den politiska soldatens lojalitet mot sin övertygelse och rörelsen bevisas dock denna vilja på nytt varje dag!

Budet om trofasthet är utan tvekan det svåraste:

Den uppflammande entusiasmen väcker starka krafter hos alla - men särskilt hos en kämpe, som av naturen njuter av äventyr, styrkeprov, det maskulina testet, att övervinna motstånd och motståndare. Men sedan visar sig kämpens väg snart vara en väg av lidande, av uppoffringar, av att avstå från alla borgerliga bekvämligheter och bekvämligheter, en väg till fängelse och, möjligen, till döden. Och denna väg kan inte bemästras genom en engångsinsats, utan måste kämpas för år efter år, årtionde efter årtionde. Endast de som tillhör den militanta eliten i vårt samhälle kan bedöma vad detta innebär för den enskilde!

Men nationalsocialister förblir lojala - det var vad NSDAP:s gamla garde gjorde när partiet förbjöds efter det misslyckade upproret den 9 november 1923. Det är vad brunskjortorna under den första perioden av kamp gjorde, trots fyrahundra blodvittnen; det är vad hjältarna från Hitlerjugend gjorde, som frivilligt offrade sig när hela världen satte sig för att förgöra Tyskland; Det är vad de politiska soldaterna i Reichsfront gjorde när det förstörda efterkrigstyskland tycktes göra varje hopp om en tysk återuppståndelse eller ens en ny seger för nationalsocialismen omöjligt; det är vad dessa ståndaktiga nationalsocialister gjorde under den långa natten när den enda utsikten för framtiden tycktes vara att de trogna skulle dö bort! Och idag behåller VI de trogna - redan i en något bättre situation och med större utsikter till en ny början, men fortfarande i en svår, nästan hopplös situation. Vilken hjältesång är inte vår rörelses historia!

Ja - vi kommer att förbli lojala, vad som än händer, tills solen, som i dag bara lever i några få människors hjärtan, en dag åter strålar över Tyskland och Europa - tills vår flagga åter vajar fritt i vinden!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem haben die Kapitalisten die Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung ersetzt als zu jener in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mehrwerte von Massenarbeit, Vererbung, Verfügung und Vererbung haben nicht zugenommen, die Klasse der geringen Klasse unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erwecken.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmenschen sollen Arbeiter an Arbeiter im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Kampf ist eine Arbeit zu werden, aber die Größe des hochgeliebten Völkertat ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist aber dabei, den Völkern – gegen alle weißen Völker (?) – zu begehen. Seine Mittel sind Entmenschung, Überforderung und Entmenschung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Streikkampf, als ein Propagandakrieg, bewährte oder auf einen Schlagfeld anderer Art. Jede Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktörande.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravnade förflutna. Ett förflutet som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!